

I

(Акти, публікація яких є обов'язковою)

ДИРЕКТИВА РАДИ 2002/53/ЄС

від 13 червня 2002 року
про загальний каталог сортів сільськогосподарських культур

РАДА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ,

Відповідно до Договору про заснування Європейської Співдружності і, зокрема, Статті 37,

Відповідно до пропозиції Комісії,

Відповідно до рішення Європейського Парламенту ⁽¹⁾,

Проконсультувавшись з Комітетом з економічних та соціальних питань,

Оскільки:

(1) Директива Ради 70/457/ЄЕС від 29 вересня 1970 р. про загальний каталог сортів сільськогосподарських культур ⁽²⁾ часто та істотно виправлялася ⁽³⁾. З міркувань прозорості та раціональності вищевказана Директива має бути кодифікована.

(2) Виробництво насіння сільськогосподарських культур та розсади займає важливе місце в сільському господарстві Співдружності.

(3) З цієї причини Рада схвалила Директиви стосовно торгівлі насінням буряку (2002/54/ЄС) ⁽⁴⁾, насінням кормових (66/401/ЄЕС) ⁽⁵⁾, зернових культур ⁽⁶⁾, насінням картоплі (2002/56/ЄС) ⁽⁷⁾ та насінням олійних і прядивних культур (2002/57/ЄС) ⁽⁸⁾, у зазначеному порядку.

(4) Має бути укладеним загальний каталог сортів. Цей каталог може бути упорядкованим тільки на основі національних каталогів.

(5) Тому усі держави-члени мають укласти один або більше національних каталогів сортів, прийнятих для сертифікації та торгівлі на їх території.

(6) Ці каталоги повинні бути укладеними згідно з однаковими правилами таким чином, щоб прийняті сорти були відмітними, стабільними та достатньо однорідними і, щоб вони відповідали вимогам для вирощування та використання.

⁽¹⁾ Рішення було офіційно передане 9 квітня 2002 р. (ще не опубліковане в Офіційному Журналі).

⁽²⁾ ОJ L 225, 12.10.1970 р., стор.1. Директива з остаточними змінами, внесеними Директивою 98/96/ЄС (ОJ L 25, 1.2.1999 р., стор. 27).

⁽³⁾ Див. Додаток I, Частина А.

⁽⁴⁾ Див. стор. 12 цього Офіційного Журналу.

⁽⁵⁾ ОJ L 125, 11.7.1966 р., стор. 2298/66. Директива з остаточними змінами, внесеними Директивою 2001/64/ЄС (ОJ L 234, 1..9..2001р., стор.60).

⁽⁶⁾ ОJ L 125, 11.7.1966 р., стор. 2309/66. Директива з остаточними змінами, внесеними Директивою 2001/64/ЄС.

⁽⁷⁾ Див. стор. 60 цього Офіційного Журналу.

⁽⁸⁾ Див. стор. 74 цього Офіційного Журналу.

- (7) Цілком доречно прийняти до уваги правила, встановлені на міжнародному рівні, для певних положень, які мають відношення до затвердження сортів на національному рівні.
- (8) Для того, щоб провести експертизи на прийняття сорту, необхідно затвердити велику кількість однорідних критеріїв та мінімум необхідних умов.
- (9) Положення, що мають відношення до проміжку часу, за який прийняття сорту залишається дійсним, причини, через які прийняття може бути анульованим, та дослідні поля для підтримки сорту мають бути стандартизовані, а держави-члени повинні інформувати одна одну про прийняття та відкликання сортів.
- (10) Бажано прийняти правила по відношенню до придатності сортових найменувань та обміну інформацією між державами-членами.
- (11) Насіння, що підпадає під цю Директиву може вільно продаватися у межах Співдружності, як тільки інформація опублікована у загальному каталозі.
- (12) Однак, державам-членам має бути надане право висловити, за допомогою спеціальної процедури, будь-які заперечення, які вони можуть мати до сорту.
- (13) Комісія повинна публікувати в Офіційному Журналі Європейської Співдружності, серія С, сорти, що додаються до загального каталогу сортів сільськогосподарських культур.
- (14) Має бути розроблене положення про критерії, які будуть визнавати рівноцінність експертиз, та нагляд за сортами, що здійснюється у трьох країнах.

L 193/2

- (15) Правила Співдружності не можуть застосовуватися до сортів, насіння або розмножувальний матеріал яких призначається для експорту у треті країни.
- (16) В даний час, у світлі наукового та технічного прогресу, селекція сортів можлива через генетичні видозміни. Тому, під час визначення необхідності прийняття генетично модифікованих сортів, в рамках змісту Директиви Ради 90/220/ЄЕС від 23 квітня 1990 р., в якій йдеться про зважене поширення генетично модифікованих організмів ⁽¹⁾, держави-члени повинні зважати на будь-який ризик, пов'язаний з їх поширенням. Крім того, мають бути введені умови, за яких приймаються такі генетично модифіковані сорти.
- (17) Торгівля новими продуктами харчування та новими харчовими інгредієнтами у Співдружності регулюється Постановою (ЄС) № 258/97 Європейського Парламенту та Ради ⁽²⁾. Тому, коли йдеться про прийняття сортів, державам-членам доречно, також, звернути увагу на будь-які ризики для здоров'я, які пов'язані з продуктами харчування. До того ж, необхідно встановити умови, за яких ці сорти приймаються.
- (18) У світлі наукового та технічного прогресу мають бути запроваджені правила, за яких насіння та розмножувальний матеріал після хімічної обробки можуть поставлятися на ринок.
- (19) Суттєвим фактором є зберігання рослинних генетичних ресурсів. Для цього мають бути запроваджені заходи, які б дозволили, у рамках законодавства щодо торгівлі насінням, зберігання *in situ*, сортів, яким загрожує генетична нестабільність.
- (20) Заходи, необхідні для застосування цієї Директиви мають бути ухвалені згідно з Рішенням Ради 1999/468/ЄС від 28 червня 1999 р., в якому затверджені процедури для здійснення повноважень, наданих Комісії ⁽³⁾.

⁽¹⁾ ОJ L 117, 8.5.1970 р., стор. 15. Директива анульована Директивою 2001/18/ЄС Європейського Парламенту та Ради (OJ L 106, 17.4.2001 р., стор. 1).

⁽²⁾ OJ L 43, 14.2.1997 р., стор. 1.

⁽³⁾ OJ L 184, 17.7.1999 р., стор. 23.

(21) Ця Директива не повинна впливати на зобов'язання держав-членів стосовно граничних строків для зміни у Директивах, викладених у Додатку I, частина B,

ПРИЙНЯВ ЦЮ ДИРЕКТИВУ:

Стаття 1

1. Ця Директива стосується прийняття для включення у загальний каталог тих сортів буряку, кормових рослин, зернових, картоплі, олійних та прядивних культур, насіння яких може продаватися на основі положень Директив, що стосуються, відповідно, торгівлі насінням буряку (2002/54/EC), насінням кормових (66/401/EEC), зернових культур (66/402/EEC), насінням картоплі (2002/56/EC) та насінням олійних і прядивних культур (2002/57/EC).

2. Загальний каталог укладається на основі національних каталогів держав-членів.

3. Ця Директива не може застосовуватися до сортів, насіння або розмножувальний матеріал яких призначається для експорту у треті країни.

Стаття 2

З метою виконання цієї Директиви "офіційні заходи" означають заходи, здійснені:

(a) державними органами або

(b) будь-якою юридичною особою, яка керується цивільним або приватним правом, діючою за зобов'язаннями держави; або

(c) у випадку службових дій, що, також, знаходяться під контролем держави, будь-якою фізичною особою, яка присягнулася належним чином;

за умови, що особи, згадані у пунктах (b) та (c), не одержать особистої вигоди від таких заходів.

Стаття 3

1. Кожна держава засновує один або більше каталогів сортів, які офіційно прийняті для сертифікації і продажу на її території. Будь-яка особа може звертатися до каталогів.

2. Щодо сортів (інбредних ліній, гібридів), які визначаються, виключно, як компоненти сортів, положення параграфу 1 застосовуються лише настільки, наскільки насіння походить від них і може продаватися під їх назвами.

Умови, за яких положення параграфу 1 також застосовуються до складових цих сортів, можуть визначатися відповідно до процедури, вказаній у Статті 23 (2). Тим часом щодо зернових, крім кукурудзи, держави-члени можуть самі застосовувати ті положення до насіння інших складових, призначених для сертифікації на їх територіях.

Складові сортів вказуються як такі.

L 193/3

3. Держави-члени можуть передбачати, що прийняття сорту для включення у загальний каталог або у каталог іншої держави рівноцінне прийняттю для включення до їх каталогів. Якщо таке положення існує, держава-член звільняється від зобов'язань, передбачених у Статтях 7, 9 (4) та 10 (2 – 5).

Стаття 4

1. Держави-члени гарантують, що сорт приймається тільки тоді, коли він є відмітним, стабільним та достатньо однорідним. Сорт має відповідати вимогам для вирощування та використання.

2. Експертиза на придатність для вирощування та використання не обов'язкова:

(a) для прийняття сортів трав, якщо селекціонер заявляє, що насіння його сорту не призначається для вирощування рослин на корм;

(b) для прийняття сортів, насіння яких продається в іншій державі, яка вже прийняла ці сорти з урахуванням їх придатності для вирощування та використання;

(c) для прийняття сортів (інбредних ліній, гібридів), які визначаються, виключно, як компоненти для гібридних сортів, які відповідають умовам параграфу 1.

3. Щодо сортів, до яких застосовується пункт (a) параграфу 2, може бути прийняте рішення, відповідно до процедури, вказаній у Статті 23(2), настільки, що це виправдовується в інтересах вільного обігу насіння у межах Співдружності, що сорти мають пройти відповідну експертизу, щоб бути придатними для цілі, якій вони призначені. У таких випадках, мають бути визначені умови для проведення експертизи.

4. Щодо генетично модифікованого сорту, як визначено Статтею 2 (1) та (2) Директивою Ради 90/220/ЄЕС, зважене поширення сорту приймається тільки тоді, коли вжиті усі відповідні заходи, щоб уникнути шкідливих наслідків для здоров'я людини та довкілля.

5. Однак, коли речовина рослини призначена для використання як продукт харчування або харчовий інгредієнт, які підпадають під дію Постанови (ЄС) № 258/97, ці продукти або їх інгредієнти не повинні:

- бути небезпечними для споживача,

- вводити в оману споживача,

- відрізнятись від продуктів харчування або їх інгредієнтів, які вони призначені замінити, до такої міри, що їх звичайне споживання може бути несприятливим для споживача.

6. В інтересах зберігання рослинних генетичних ресурсів, як визначено Статтею 20 (2), держави-члени можуть відмовитися від прийняття критеріїв, встановлених в першому реченні параграфу 1, поки не визначені специфічні умови відповідно до процедури, що вказана у Статті 23 (2), з урахуванням вимог Статті 20(3)(a) та (b).

Стаття 5

1. Сорт вважається відмітним якщо, якого би він не був походження, штучного чи природного, первинний різновид, з якого він походить, є чітко відмітним однією або більшою кількістю важливих ознак від будь-якого іншого сорту, відомого у Співдружності.

Ознаки сорту мають чітко впізнаватися та точно визначатися.

Сорт відомий у Співдружності - будь-який сорт, що має бути оціненим, на той час, коли заявка на прийняття сорту, належним чином подана, є:

- занесеним до загального каталогу сортів сільськогосподарських культур або до каталогу сортів овочевих культур,

- або, без занесення до одного з цих каталогів, прийнятим чи представленим для прийняття в даній державі-члені, або в іншій державі-члені, для сертифікації та продажу, або для сертифікації в інших країнах,

поки не будуть виконуватися умови в усіх державах-членах та, поки не буде прийняте рішення про заявку на прийняття сорту, який має бути оціненим.

2. Сорт вважається стабільним якщо, після послідовного поширення чи розмножування, або наприкінці кожного циклу (коли селекціонер визначив індивідуальний цикл поширення чи розмножування) він залишається відповідним до опису його властивих ознак.

3. Сорт вважається достатньо однорідним, якщо, не беручи до уваги незначні відхилення рослин, з яких він складається,- до уваги приймаються особливі риси репродуктивних систем рослин, подібних чи генетично ідентичних щодо ознак, прийнятих у сукупності, які враховуються з цією метою.

4. Придатність сорту для вирощування та використання вважається достатньою, якщо у порівнянні з іншими сортами, включеними до каталогу даної держави-члена, його якості загалом, виявляються за вирощування у будь-якому регіоні, і безсумнівно покращують вирощування або використання, яке може бути здійснено з культурами чи продуктами з цих культур. Коли присутні інші, переважаючі ознаки, окремі гірші ознаки можуть не прийматися до уваги.

L 193/4

Стаття 6

Держави-члени гарантують, що сорти з інших держав-членів мають відповідати таким самим вимогам, як і вітчизняні сорти, особливо щодо процедури прийняття.

Стаття 7

1. Держави-члени передбачають, що прийняття сортів базується на результатах офіційних експертиз, зокрема, вегетаційних дослідів, які охоплюють достатню кількість ознак сорту, що описується. Методи, якими користуються для визначення ознак, мають бути точними та надійними. Для визначення вирізняльності, у вегетаційні дослідження включають сорти, принаймні, гідні порівняння, які є сортами відомими у Співдружності в межах змісту Статті 5 (1). З метою застосування положень Статті 9, включають інші придатні сорти, гідні порівняння.

2. Відповідно до процедури, вказаній у Статті 23(2) і, приймаючи до уваги сучасні наукові та технічні знання, встановлюється наступне:

(a) експертизи різних видів охоплюють мінімальну кількість ознак;

(b) мінімальні вимоги для виконання експертиз;

(c) необхідні заходи для вегетаційних дослідів мають бути виконані з наміром оцінити придатність для вирощування або використання; ці заходи можуть визначити:

- процедури та умови, за яких усі або декілька держав-членів можуть погодитися включити до вегетаційних дослідів, за адміністративним сприянням, сорти на які внесено на розгляд запит про прийняття в іншій державі;

- терміни співробітництва між організаціями держав-учасниць;

- вплив результатів вегетаційних дослідів;

- стандарти, що стосуються інформації про вегетаційні дослідів, щодо оцінки придатності для вирощування та використання.

3. У тих випадках, коли експертиза генеалогічних компонентів є необхідною для вивчення гібридів та синтетичних сортів, держави-члени гарантують, що результати експертизи та опис генеалогічних компонентів, якщо селекціонер цього хоче, розглядаються як конфіденційні.

4. (a) Відносно генетично модифікованого сорту, з посиланням на Статтю 4 (4), проводиться оцінка ризику поширення, яка еквівалентна тій, що викладена у Директиві 90/220/ЄЕС.

(b) Процедури, які забезпечують оцінку ризику поширення та інших важливих елементів, еквівалентні тим, що викладені у Директиві 90/220/ЄЕС і запроваджуються за пропозицією Комісії, в Постанові Ради, яка базується на відповідній законодавчій основі у Договорі. Поки ця Постанова не набере сили, генетично модифіковані сорти приймаються для включення до національного каталогу тільки після того, коли вони прийняті для продажу відповідно до директиви 90/220/ЄЕС.

(c) Як тільки Постанова, вказана у вищезгаданому пункті (b), набере сили, Статті з 11 до 18 Директиви 90/220/ЄЕС не будуть більше застосовуватися до генетично модифікованих сортів.

(d) Технічні та наукові деталі щодо втілення в життя оцінки ризику поширення будуть схвалені відповідно до процедури, вказаній у Статті 23(2).

5. (a) Держави-члени гарантують, що сорт, призначений для використання з метою, яка викладена у цьому параграфі, приймається тільки тоді, коли:

- харчові продукти або їх інгредієнти вже дозволені, згідно з Постановою (ЄС) № 258/97, або
- санкціоновані рішення, вказані у Постанові (ЄС) № 258/97, прийняті відповідно до процедури у Статті 23(2);

(b) у випадку, викладеному у другому абзаці параграфу (a), критерії Статті 4(5) та принципи оцінки у Постанові (ЄС) № 258/97 будуть прийняті до уваги;

(c) технічні та наукові деталі по втіленню у життя заходів, що викладені у параграфі (b), будуть схвалені відповідно до процедури Статті 23(2).

Стаття 8

Під час подачі заявки на прийняття сорту держави-члени вимагають, щоб заявник вказував, чи заявка вже подавалась у іншій державі-члені і, чи була заявка визнана.

Стаття 9

1. Кожна держава-член вживає заходів для офіційної публікації каталогу сортів, прийнятих на її території, та вказує ім'я особи або осіб, які несуть відповідальність за підтримку сорту у цій країні. Коли декілька осіб несуть відповідальність за підтримку сорту, в публікації їх імен нема необхідності. Якщо імена не опубліковані, у каталогу вказується організація, яка має перелік імен осіб, що несуть відповідальність за підтримку сорту.

L 193/5

2. Держави-члени, під час прийняття, гарантують настільки, наскільки це можливо, що сорт є відомим під такою самою назвою в усіх державах-членах.

Якщо відомо, що насіння або розмножувальний матеріал даного сорту продаються в іншій країні під різними назвами, така назва, також, має бути вказана у каталозі.

3. Беручи до уваги наявну інформацію, держави-члени також гарантують, що сорт який не є чітко відмітним:

- від сорту, прийнятого раніше в даній чи іншій державі-члені, або

- від іншого сорту, що оцінювався на вирізняльність, стабільність та однорідність відповідно до правил аналогічним правилам цієї Директиви, не будучи, проте, сортом відомим в Співдружності, як визначено у Статті 5 (1),

носить назву того сорту. Це положення не застосовується, якщо ця назва може ввести в оману або викликати непорозуміння відносно даного сорту, або, якщо, згідно з усіма положеннями, що стосуються держав-членів, визначається назва сортів, інші факти, що перешкоджають їх використанню, або якщо права третіх сторін заважають вільному використанню тієї назви у зв'язку з даним сортом.

4. На кожний прийнятий сорт держави-члени компілюють спеціальний файл, що містить опис сорту та чітке резюме усіх фактів, на яких базувалося прийняття. Опис сортів стосується рослин, одержаних безпосередньо від насіння та молодих рослин категорії „сертифіковане насіння і розмножувальний матеріал”,

5. Держави-члени гарантують, що прийняті генетично модифіковані сорти, чітко позначені у каталозі сортів як такі. Крім того, вони гарантують, що будь-яка особа, яка продає такий сорт, чітко вказує у своєму каталозі продажу, що сорт є генетично модифікованим.

6. Поки існує прийнятність найменування сорту, у Співдружності буде використовуватися Стаття 63 Постанови Ради (ЄС) № 2100/94 від 27 липня 1994 р. з прав⁽¹⁾ на сорт рослини.

Грунтовне впровадження правил щодо найменувань сортів може бути схвалене відповідно до процедури, вказаній у Статті 23(2).

Стаття 10

1. Будь-яка заявка або її відкликання на прийняття сорту, будь-яке включення до каталогу сортів так само, як і будь-яка зміна негайно передається іншим державам-членам та Комісії.

2. Держави-члени, по кожному новому прийнятому сорту, надсилають іншим державам-членам та Комісії короткий опис його найбільш важливих ознак для використання. Це положення не стосується сортів (інбредних ліній, гібридів), які визначені, виключно, як компоненти селекційних сортів. На вимогу вони, також, направляють опис особливих якостей, які дають змогу сорту бути відмітним від інших схожих сортів.

3. Кожна держава-член надає іншим державам-членам та Комісії файли, як вказано у Статті 9(4), на прийняті сорти або на ті, на які припинена процедура прийняття. З інформацією, що міститься у файлах, поводяться як з конфіденційною інформацією.

4. Держави-члени гарантують, що файли з прийнятими сортами є доступними для особистого та виняткового використання будь-якою особою, спроможною показати обґрунтований інтерес. Ці положення не застосовуються, коли інформація, за Статтею 7(3), є конфіденційною.

5. Коли у прийнятті сорту відмовлено або заявка відкликана, результати експертиз надаються заявникам.

Стаття 11

1. Держави-члени вживають заходів, щоб прийняті сорти підтримувалися відповідно до практики, набутої за підтримки сорту.

⁽¹⁾ ОJ L 227, 1.9.1994 р., стор. 1. Постанова із змінами Постанови (ЄС) № 2506/95 (OJ L 258, 28.10.1995 р., стор. 3).

2. Завжди має бути можливість перевірити підтримку сорту, користуючись записами особи або осіб, які несуть відповідальність за сорт. Ці записи охоплюють, також, усі генерації, що передують елітному насінню чи розмножувальному матеріалу.

3. У особи, яка несе відповідальність за сорт, можливо запросити зразки. Такі зразки, за необхідності, беруться офіційним шляхом.

4. Коли підтримка сорту має місце в іншій державі-члені, ніж та, де сорт був прийнятий, заінтересовані держави-члени надають одна одній адміністративну допомогу щодо перевірок.

Стаття 12

1. Прийняття дійсне до кінця десятого календарного року після прийняття.

L 193/6

Прийняття сортів організаціями колишньої Німецької Демократичної Республіки, до об'єднання Німеччини, дійсне, найпізніше, до кінця десятого календарного року після їх занесення до каталогу сортів, виданого у Федеративній Республіці Німеччина, відповідно до Статті 3(1).

2. Прийняття сорту може бути поновлене у визначені інтервали часу, якщо сорт ще вирощується на такій площі, щоб підтвердити це, або підтримується в інтересах збереження рослинних генетичних ресурсів і, за умови, що необхідні вимоги щодо вирізняльності, однорідності та стабільності, або критерії, визначені за Статтею 20(2) і (3), залишаються задовільними. Заявки на поновлення представляються не пізніше двох років до закінчення строку прийняття, крім тих випадків, коли йдеться про рослинні генетичні ресурси у рамках змісту Статті 20.

3. Період дійсності прийняття сорту тимчасово продовжується до прийняття рішення щодо заявки на поновлення.

Стаття 13

1. Держави-члени гарантують, що будь-які сумніви, які з'являються після прийняття сорту, відносно оцінки його вирізняльності або його назви, зникають під час прийняття.

2. Коли, після прийняття сорту, встановлено, що умова, відносно вирізняльності за змістом Статті 5, не була виконана під час прийняття, прийняття замінюється іншим рішенням або, коли доречно, відкликанням, що відповідає цій Директиві.

Завдяки цьому рішенню, сорт, починаючи з першої дати свого прийняття, не вважається більше сортом відомим у Співдружності за змістом Статті 5(1).

3. Коли, після прийняття сорту, встановлено, що його назва, за змістом Статті 9, під час прийняття сорту була не прийнятною, назва адаптується таким чином, щоб вона відповідала вимогам цієї Директиви. Держави-члени можуть дозволяти тимчасово використовувати попередню назву як додаткову. Докладні домовленості, згідно з якими попередня назва може використовуватися як додаткова, можуть бути викладені відповідно до процедури, вказаній у Статті 23(2).

4. Відповідно до процедури, вказаній у Статті 23(2), можуть бути встановлені правила для застосування положень параграфів 1 та 2.

Стаття 14

1. Держави-члени гарантують, що прийняття сорту анулюється:

(a) якщо експертизою доведено, що сорт не є відмітним, стабільним чи достатньо однорідним;

(b) коли особа або особи, які несуть відповідальність за сорт, звертаються з таким проханням, якщо сорт не підтримується.

2. Держави-члени можуть анулювати прийняття сорту:

(a) якщо закони, постанови та адміністративні розпорядження, прийняті на виконання цієї Директиви, не виконуються;

(b) якщо, під час подання заявки на прийняття сорту, або протягом експертизи, було подано помилковий або обманний детальний звіт стосовно фактів, на основі яких надане прийняття.

Стаття 15

1. Держави-члени гарантують, що сорт видаляється з їх каталогів, якщо прийняття сорту анулюється або закінчується період дієвості прийняття.

2. Держави-члени можуть, на їх власній території, передбачити час для сертифікації і торгівлі насінням розмножувальним матеріалом, максимально, до 30 червня третього року після закінчення строку прийняття.

Відносно сортів, що були занесені до списку, згідно зі Статтею 16(1), загального каталогу сортів, вказаних у Статті 17, період дієвості прийняття, який закінчується останнім серед тих сортів, які визнані різними державами-членами за першим під-параграфом, має відношення до продажу в усіх державах-членах за умови, що насіння або розмножувальний матеріал сорту не підлягали будь-якому обмеженню для продажу щодо сорту.

Стаття 16

1. Держави-члени гарантують, що в результаті публікації, вказаній у Статті 17, насіння сортів, які прийняті відповідно до положень цієї Директиви або згідно з її основними правилами, не підлягає торговим обмеженням стосовно сорту.

2. Держави-члени, за заявкою, що трактується, як передбачено у Статті 23(2) або 23(3) щодо генетично модифікованих сортів, можуть заборонити використання сорту на всій своїй території чи на її частині, або встановити відповідні умови для вирощування сорту у випадках, передбачених під-параграфом (c), відповідно до умов для використання продуктів, які одержані в результаті вирощування:

(a) коли встановлено, що вирощування сорту може бути шкідливим, з точки зору здоров'я рослини, для вирощування інших сортів чи видів; або

L 193/7

(b) коли офіційні випробування виконуються у державах-заявниках і, відповідно до Статті 5(4), показують, що сорт, у будь-якій частині їх території, не дає результатів аналогічних тим, які отримані від подібного сорту, прийнятого на території тієї держави, або, коли відомо, що цей сорт не є придатним для вирощування у будь-якій частині їх території через його групу стиглості. Заявка має бути подана до кінця третього календарного року після подачі заявки.

(с) коли є інші вагомі причини ніж ті, які вже згадані або, які могли б бути згадані під час процедури, вказаній у Статті 10 (2), враховуючи, що сорт представляє ризик для здоров'я людини чи довкілля.

Стаття 17

Комісія, на основі інформації, наданої державами-членами, публікує у випуску С Офіційного Журналу Європейської Співдружності під заголовком „Загальний каталог сортів рослин сільськогосподарських культур” перелік усіх сортів, насіння яких не підлягає, за Статтею 16, торговим обмеженням щодо сорту, а також необхідну інформацію, за Статтею 9 (1), відносно особи або осіб, які несуть відповідальність за підтримку сорту. У публікації вказуються держави-члени, які одержали повноваження за Статтею 16 (2) або Статтею 18.

Публікація містить перелік тих сортів, для яких застосовувався проміжок часу відповідно до другого під-параграфу Статті 15 (2). Цей перелік вказує тривалість проміжку часу та, коли доречно, держави-члени, до яких цей проміжок часу не застосовується.

У публікації чітко вказуються ті сорти, які були генетично модифіковані.

Стаття 18

Якщо встановлено, що вирощування сорту, внесеного до загального каталогу сортів, може бути небезпечним у будь-якій державі-члені, з точки зору здоров'я рослини, для вирощування інших сортів чи видів, або являє собою ризик для довкілля чи здоров'я людини, то держава-член, яка отримала заявку, може, відповідно до процедури, вказаній у Статті 23(2) або 23(3) щодо генетично модифікованого сорту, заборонити продаж насіння або розмножування матеріалу цього сорту на всій або частині своєї території. Там, де існує небезпека розповсюдження шкідливих організмів або небезпека для здоров'я людини чи довкілля, така заборона може бути введена причетною державою-членом, як тільки її заявка була прийнята, до того часу, поки не буде прийняте остаточне рішення. Щодо генетично модифікованого сорту, таке рішення приймається у тримісячний строк, відповідно до процедури, викладеній у Статті 23(2) або 23(3).

Стаття 19

Коли припиняється процес прийняття сорту у державі-члені, яка спочатку прийняла його, одна чи більше інших держав-членів можуть продовжувати його прийняття за умови, що вимоги для прийняття виконуються на їх території і, що підтримка залишається гарантованою.

Стаття 20

1. Можуть бути застосовані спеціальні умови, відповідно до процедури у Статті 23(2), щоб скласти перелік заходів, за яких хімічно оброблене насіння може продаватися.

2. Без шкоди для Постанови Ради (ЄС) № 1467/94 від 20 червня 1994 р. про зберігання, характеристику, колекцію та використання генетичних ресурсів у сільському господарстві ⁽¹⁾, застосовуються спеціальні умови відповідно до процедури у Статті 23(2), щоб скласти перелік заходів щодо зберігання *in situ* та стабільного використання рослинних генетичних ресурсів, завдяки вирощуванню та продажу насіння місцевих сортів та сортів, які легко пристосовуються до місцевих та регіональних умов і, які знаходяться під загрозою генетичного руйнування.

3. Спеціальні умови, що вказані вище у параграфі 2, включають, зокрема, наступні пункти:

⁽¹⁾ ОJ L 159, 28.6.1994 р., стор. 1.

(а) місцеві сорти та сорти, які прийняті відповідно до положень цієї Директиви. У процедуру з офіційного прийняття включаються конкретні якісні ознаки і вимоги. Зокрема, результати неофіційних випробувань та знання, набуті з практичного досвіду під час вирощування, репродукції, використання і детальний опис сортів, та їх відповідні найменування, які повідомляються зацікавленим державам-членам, будуть прийняті до уваги і, якщо цього достатньо, призведуть до звільнення від офіційної експертизи. Прийнятий такий місцевий сорт або сорт вноситься до загального каталогу з позначкою „сорт на зберіганні”;

(b) відповідні кількісні обмеження.

Стаття 21

Щоб скласти перелік заходів у сфері зберігання генетичних ресурсів, можуть бути застосовані спеціальні умови, відповідно до процедури у Статті 23(2).

L 193/8

Стаття 22

1. Рада, працюючи над пропозицією Комісії, за допомогою компетентної більшості, визначає чи:

(а) офіційні випробування сортів, проведені у третій країні, надають такі ж самі гарантії, як і ті, що передбачені Статтею 7 і виконані у державах-членах;

(b) перевірки підтримання сортів на дослідних полях, виконані у третій країні, надають такі ж самі гарантії, як і ті, що проведені державами-членами;

Параграф 1, також, застосовується щодо будь-якої нової держави-члена, з дати її вступу до дати, з якої набирають чинності закони, постанови чи адміністративні положення, необхідні для виконання цієї Директиви.

Стаття 23

1. Комісії буде допомагати Постійний Комітет з питань насіння та розмножувального матеріалу для сільського господарства, садівництва та лісового господарства, заснований Рішенням Ради 66/399/ЄЕС ⁽¹⁾, Стаття 1.

2. Коли робиться посилання на цей параграф, застосовуються Статті 4 та 7 Рішення 1999/468/ЄС.

Період, передбачений у Статті 4 (3) 1999/468/ЄС, буде встановлено в одномісячний строк.

3. Коли робиться посилання на цей параграф, застосовується Стаття 5 та 7 Рішення 1999/468/ЄС.

Період, передбачений у Статті 5 (6) Рішення 1999/468/ЄС, буде встановлено в одномісячний строк.

4. Комітет ухвалить свої процедурні правила.

Стаття 24

Щоб запобігти протилежного тому, про що йдеться у Статтях 16 та 18, ця Директива, без шкоди для положень національних законів, виправдає себе завдяки захисту здоров'я та життя людей, тварин, рослин або захисту промислової та комерційної власності.

⁽¹⁾ ОJ 125, 11.7.1966 р., стор.2289/66.

Стаття 25

Держави-члени передають Комісії текст основних положень вітчизняного закону, який вони прийняли у сфері діяльності, що охоплюється цією Директивою.

Комісія інформує про це інші держави-члени.

Стаття 26

1. Таким чином, Директива 70/457/ЄЕС, доповнена Директивами у Додатку I, частина А, скасовується без шкоди для зобов'язань держав-членів стосовно крайніх строків внесення змін згаданих Директив у Додатку I, частина В.

2. Посилання на скасовану Директиву пояснюються, як посилання на цю Директиву та читаються відповідно до кореляційної таблиці у Додатку II.

Стаття 27

Ця Директива набирає чинності на двадцятий день після її опублікування в Офіційному Журналі Європейської Співдружності.

Стаття 28

Ця Директива надсилається державам-членам.

Укладено 13 червня 2002 р., Люксембург.

За Раду

Президент

М. РАДЖОЙ БРЕЙ

ДОДАТОК I

ЧАСТИНА А

АНУЛЬОВАНА ДИРЕКТИВА ТА ЇЇ НАСТУПНІ ПОПРАВКИ
(до Статті 26)

Директива 70/457/ЄЕС (ОJ L 225, 12.10.1970, р.1)
Директива Ради 72/274 /ЄЕС (ОJ L 171, 129/719721, р.37)

Директива Ради 72/418/ЄЕС (ОJ L 287, 26.12.1972, р. 22)
Директива Ради 73/438/ЄЕС (ОJ L 356, 27.12. 1973, р. 79)
Директива Ради 78/55/ЄЕС (ОJ L 16, 20.1.1978, р. 23)
Директива Ради 79/692/ЄЕС (ОJ L 205, 13.8.1979, р. 1)
Директива Ради 79/967/ЄЕС (ОJ L 293, 20. 11.1979, р. 16)
Директива Ради 80/1141/ЄЕС (ОJ L 341, 16.12.1980, р. 27)
Директива Ради 86/155/ЄЕС (ОJ L 118, 7.5.1986, р.23)
Директива Ради 88/380/ЄЕС (ОJ L 187, 16.7.1988, р. 31)
Директива Ради 90/654/ЄЕС (ОJ L 353, 17. 12. 1990, р. 48)

Директива Ради 98/95/ЄС (ОJ L 25, 1.2.1999, р. 1)
Директива Ради 98/96/ЄС/ (ОJ L 25, 1.2.1999, р. 27)

Тільки стосовно посилань до положення Директиви 70/457/ЄЕС в Статті 1 та 2

Тільки Стаття 7

Тільки Стаття 7

Тільки Стаття 6

Тільки Стаття 3

Тільки Стаття 2

Тільки Стаття 1

Тільки Стаття 5

Тільки Стаття 6

Тільки стосовно посилань до положень Директиви 70/457/ЄЕС у Статті 2 та Додатку (II)(I)(6)

Тільки Стаття 6

Тільки Стаття 6

ЧАСТИНА В

КРАЙНІ СТРОКИ ДЛЯ ВНЕСЕННЯ ПОЛОЖЕНЬ ДИРЕКТИВ ДО НАЦІОНАЛЬНОГО ЗАКОНУ
(з посиланням на Статтю 26)

Директиви	Граничний строк для внесення
70/457/ЄЕС	1 липня 1972 ⁽¹⁾ ⁽²⁾
70/274/ЄЕС	1 липня 1972 (стаття 1)
72/418/ЄЕС	1 січня 1973 (Стаття 2)
73/438/ЄЕС	1 липня 1972 (стаття 7)) 1 січня 1974 (Стаття 7) 1 липня 1974 (інші положення)
78/55/ЄЕС	1 липня 1977 (Стаття 6)
79/692/ЄЕС	1 липня 1977 (Стаття 3(9)) 1 липня 1978(інші положення)
79/967/ЄЕС	1 липня 1982 (стаття 2)
80/1141/ЄЕС	1 липня 1980 (стаття 1)
86/155/ЄЕС	1 березня 1986 (стаття 5)
88/380/ЄЕС	1 січня 1986 (стаття 6(5) та (6)) 1 березня 1986 (Стаття 6 (3) та 6(8)) 1 липня 1990 (інші положення)
87/120/ЄЕС	1 липня 1988
87/481/ЄЕС	1 липня 1989
88/332/ЄЕС	
90/654/ЄЕС	
98/95/ЄС	
98/96/ЄС	1 лютого 2000 (Друкарська помилка OJ L 126, 20.5.1999, р. 23) 1 лютого 2000

(¹) Для Данії, Ірландії та Сполученого Королівства – 1 липня 1973 р; для Греції – 1 січня 1986 р; для Іспанії – 1 березня 1986 р. та для Португалії – 1 січня 1991 р.

(²) Для Австрії, Фінляндії та Швеції – 1 січня 1995 р.

Оскільки:

- Фінляндія та Швеція можуть відкласти, найпізніше до 31 грудня 1995 р., застосування цієї Директиви на їх територіях щодо продажу насіння сортів, що внесені до списку їх національних каталогів, польових та овочевих видів рослин, які не були офіційно прийняті відповідно до положень Директиви. Протягом цього періоду насіння таких сортів не підлягає продажу на території інших держав-членів.

- сорти польових та овочевих видів рослин які, на дату вступу або пізніше, внесені як до національних каталогів Фінляндії та Швеції, так і до загальних каталогів, не підлягають будь-яким торговельним обмеженням стосовно сорту.

- протягом усього часу, згаданого у першому абзаці, ті сорти у національних каталогах Фінляндії та Швеції, що офіційно були прийняті згідно з положеннями вищезгаданої Директиви, будуть вноситися до загальних каталогів сортів польових та овочевих видів рослин, відповідно.

ДОДАТОК II
ТАБЛИЦЯ КОРЕЛЯЦІЇ

Директива 70/457/ЄЕС	Ця Директива
Стаття 1(1)	Стаття 1(1)
Стаття 1(2)	Стаття 1(2)
Стаття 22	Стаття 1(3)
Стаття 2	Стаття 2
Стаття 3(1)	Стаття 3(1)
Стаття 3(1a)	Стаття 3(2)
Стаття 3(2)	Стаття 3(3)
Стаття 3(3)	Стаття 3(4)
Стаття 3(4)	Стаття 3(5)
Стаття 4	Стаття 4
Стаття 5	Стаття 5
Стаття 6	Стаття 6
Стаття 7	Стаття 7
Стаття 8	Стаття 8
Стаття 9	Стаття 9
Стаття 10	Стаття 10
Стаття 11	Стаття 11
Стаття 12	Стаття 12
Стаття 12a	Стаття 13
Стаття 13	Стаття 14
Стаття 14	Стаття 15
Стаття 15	Стаття 16
Стаття 16	---
Стаття 17	---
Стаття 18	Стаття 17
Стаття 19	Стаття 18
Стаття 20	Стаття 19
Стаття 20a	Стаття 20
Стаття 21(1)	Стаття 22(1)
Стаття 21(3)	Стаття 22(2)
Стаття 23	Стаття 23(1), (2) та (4)
Стаття 23a	Стаття 23(1), (3) та (4)
Стаття 24	Стаття 24
Стаття 24a	Стаття 21
---	Стаття 25 ⁽¹⁾
---	Стаття 26
---	Стаття 27
---	Стаття 28
---	Додаток 1
---	Додаток 2

⁽¹⁾ 98/95/ЄС Стаття 9 (2) та 98/96/ЄС Стаття 8 (2).